

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență :

Președinte Constantin Gurschi,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2013, declarat de inculpatul

*Chiriac Alexandru Mihail, născut la
26 septembrie 1984, originar și locuitor al mun. Chișinău,
str. Voluntarilor 12, ap. 66, cetățean al R. Moldova, fără
antecedente penale;*

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei 18 iulie – 07 noiembrie 2013,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>28 noiembrie – 10 decembrie 2013,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>26 februarie – 02 aprilie 2014;</i>

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 07 noiembrie 2013, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364/1 Cod de procedură penală, inculpatul Chiriac Alexandru a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a), 90 Cod penal la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite pe un termen de probă de 2 ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Ivanov Vasile a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului daunei despăgubirilor cuvenite să decidă instanța civilă.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la 29 mai 2013, inculpatul Chiriac Alexandru, conducînd automobilul de model „Mercedes 200 E”, cu n/î CNH 752, se deplasa pe str. Alba Iulia din direcția str. O. Ghibu spre str. L. Deleanu, mun. Chișinău. Ajungînd la trecerea dirijată pentru pietoni de la intersecția str. Alba Iulia cu str. L. Deleanu, conducătorul auto Chiriac Alexandru, nu a ținut permanent seama de împrejurări, nu a manifestat prudența sporită la trafic, nu a apreciat corect situația reală pe drum, în care se află autoturismul în momentul respectiv, încîlcînd

prevederile pct. 58), alin. (3) din Regulamentul circulației rutiere, care prevede că la apariția semnalului verde al semaforului, conducătorul este obligat să cedeze trecerea vehiculelor deja angajate în trecerea intersecției, indiferent de direcția lor de deplasare, precum și pietonilor care finalizează traversarea carosabilului, precum și cerințele pct. 45 alin. (1) din același Regulament, care prevede că conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; situația rutieră, nu a ținut cont de situația rutieră, nu s-a asigurat de lipsa de obstacolele pe sectoarele drumului, nu a manifestat prudența sporită și ca urmare a acestor acțiuni neglijente a tamponat pietonul Ivanov Vasile, care traversa strada pe marcajul rutier a trecerii dirijate pentru pietoni de la stânga la dreapta relativ deplasării vehiculului, cauzându-i vătămări corporale grave.

Instanța a reținut că, în ședința de judecată inculpatul a acceptat probele prezentate de procuror și acumulate în faza de urmărire penală, fiind de acord cu ele și neavând careva obiecții asupra lor, menționând că vina o recunoaște pe deplin și se căiește de cele comise.

Instanța a calificat acțiunile lui în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației de către o persoană care conduce mijlocul de transport, încălcare care a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, că s-a căit sincer de cele comise, că circumstanțe agravante lipsesc și a concluzionat oportun a aplica inculpatului pedeapsă cu închisoarea conform prevederilor art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite și fixarea unui termen probă, concluzionând că asemenea pedeapsă va fi suficientă pentru atingerea scopului pedepsei penale.

La fel, instanța a statuat că acțiunea civilă despre încasarea prejudiciului moral 30.000 lei și prejudiciul material 26.470 lei poate fi admisă doar în principiu urmînd ca asupra cuantumului daunei despăgubirilor convenite să decidă instanța civilă, deoarece nu au fost prezentate probe suficiente și pertinente, potrivit cărora ar putea fi stabilită exact suma despăgubirilor.

3. Procurorul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, fiind admisă integral acțiunea civilă.

Apelantul a invocat că pedeapsa numită de instanța de fond este contrară prevederilor art. 16, 61, 65 și 75 Cod penal, adică este prea blîndă, în condițiile în care prin fapta sa inculpatul a afectat grav sănătatea persoanei, săvârșind aceasta prin încălcarea unor reglementări rutiere elementare, între care „regula trecerii pietonale”.

3.1 A declarat apel și partea vătămată, în care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai aspră, cu admiterea acțiunii civile și încasarea prejudiciului solicitat.

Apelantul a indicat că instanța de fond n-a luat în considerație că inculpatul i-a cauzat pagube materiale și psihice. A suportat trei intervenții chirurgicale. Inculpatul i-a acordat doar patru mii lei. Necesită în continuare de tratament și de cheltuieli suplimentare. Până la data de 25.11.2013 a suportat cheltuieli în sumă de 42.0221ei.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2013, apelurile au fost admise, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărîre.

Chiriac Alexandru a fost condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. a), 90 Cod penal la 4 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 2 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 3 ani.

De la Chiriac Alexandru s-a încasat în beneficiul părții vătămate Ivanov Vasile prejudiciul moral în sumă de 30.000 lei și cheltuielile de judecată pentru acordarea asistenței juridice în sumă de 5000 lei, iar acțiunea civilă privind paguba materială a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului daunei despăgubirilor convenite să decidă instanța civilă.

La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, nu are antecedente penale, că a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer de cele comise, că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, dar că inculpatul prin acțiunile sale a atentat la una din valorile primordial apărute de legea penală - integritatea fizică a persoanei, punând în pericol viața unei persoane și a concluzionat că în saemenea circumstanțe pedeapsa aplicată de prima instanță nu este ecitabilă celor săvîrșite de inculpat.

Totodată, la stabilirea mărimii compensației pentru prejudiciu moral, instanța de apel a luat în considerare caracterul și gravitatea suferințelor fizice și psihice cauzate părții vătămate, care a avut intervenții medicale, îngrijiri spitalicești, incomodități în deplasări.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și menținerea sentinței instanței de fond.

Recurentul a specificat că *instanța de apel neîntemeiat a majorat sancțiunile aplicate de către instanța de fond și nu a motivat această soluție.*

În partea motivată a deciziei, instanța de apel a indicat *că nu au fost prezentate suficiente probe în susținerea cuantumului acțiunii civile*, totuși a reținut că acțiunea civilă urmează fi admisă în principiu și a găsit întemeiate cerințele formulate de Ivanov Vasile privind repararea prejudiciului moral în sumă de 30.000 lei.

În acesta ordine de idei, instanța de apel urma să admită în principiu acțiunea civilă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor atît materiale cît și morale să se expună instanța de judecată în cadrul unui proces civil.

Mai mult, motivarea soluției contrazice dispozitivului deciziei. În partea motivantă este indicat că instanța de apel găsește întemeiate cerințele formulate de Ivanov Vasile, însă în dispozitivul deciziei este indicat că se admite acțiunea civilă înaintată de partea vătămată *Iavanov Vasile*.

În partea motivantă a soluției este indicat că Chiriac A., fiind la volanul automobilului de model Mercedes 200E, cu *n/î CNH 752* l-a tamponat pe pietonul

Ivanov Vasile. Însa, inculpatul se deplasa cu automobilul de model Mercedes 200E cu n/î CIM 696, ce se confirmă prin certificatul de înmatriculare a automobilului.

Deci, soluția instanței de apel se bazează pe un cadru constatator care nu are legătură cu cazul penal privind învinuirea lui Chiriac Alexandru.

În aceste circumstanțe instanța de apel a admis o eroare gravă, care afectează soluția sa.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, cînd motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii și cînd instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și cu privire la argumentele invocate în recursul ordinar, că ***instanța de apel neîntemeiat a majorat sancțiunile aplicate de către instanța de fond și nu a motivat această soluție*** (pct. 5 din decizie), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărîrii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, luînd în considerare că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, nu are antecedente penale, că a recunoscut vinovăția, s-a căit sincer de cele comise, că circumstanțe agravante nu au fost stabilite, dar că inculpatul prin acțiunile sale a atentat la una din valorile primordial apărute de legea penală - integritatea fizică a persoanei, punînd în pericol viața unei persoane și a concluzionat că în saemenea circumstanțe pedeapsa aplicată de prima instanță nu este ecitabilă celor săvîrșite de inculpat, adică ținînd cont de prevederile art. 61, 75 și 90 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani

pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Totodată, argumentul reclamantului că instanța de apel s-a contrazis, deoarece a indicat ***că nu au fost prezentate suficiente probe în susținerea cuantumului acțiunii civile*** dar a încasat prejudiciului moral în sumă de 30.000 lei, este neîntemeiat. Or, din conținutul deciziei contestate rezultă în mod clar și concludent că instanța de apel, a concluzionat în descriptiv că lipsesc probe suficiente în susținerea cuantumului despăgubirilor materiale, că la stabilirea mărimii compensației pentru prejudiciu moral se ia în considerare caracterul și gravitatea suferințelor fizice și psihice cauzate părții vătămate, care a avut intervenții medicale, îngrijiri spitalicești, incomodități în deplasări și, în consecutivitatea legală, bazată pe prevederile art. 219, 225 alin. (3), 387 alin. (1) și (3) Cod de procedură penală, a dispus în dispozitiv încasarea în beneficiul părții vătămate doar a prejudiciul moral în sumă de 30.000 lei, iar acțiunea civilă privind paguba materială a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului daunei despăgubirilor cuvenite să decidă instanța civilă (*pct. 4 din decizie*).

Mai mult, potrivit argumentelor invocate recursul este întemeiat pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei și în latura civilă.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei și în latura civilă în alt sens decît cel pe care îl propune inculpatul, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu este temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice temei legal.

Pe lîngă aceasta potrivit conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, în recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel.

Se atestă, însă că recurentul nu a atacat în genere cu apel sentința, și astfel, argumentul specificat în recursul ordinar că instanța de fond incorect a indicat în fapt numărul de înmatriculare a automobilului pe care îl conducea - ***CNH 752*** în loc de CIM 696, iar instanța de apel nu a reacționat asupra acestei circumstanțe, la fel nu are suport legal (*pct. 2 - 5 din decizie*).

Cu referire la argumentul recurentului că în dispozitivul deciziei contestate este indicat numele părții vătămate - ***Iavanov***, în loc de Ivanov, se reține că în descriptivul deciziei este indicat în toate cazurile numele părții vătămate ca Ivanov.

Prin urmare, în sensul vizat instanța de apel a comis o eroare materială care urmează a fi corectată în temeiul prevederilor art. 249 Cod de procedură penală, dar care nu este de natura unei eroari grave de fapt, care ar fi afectat temeinicia soluției adoptate de instanță.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că decizia atacată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că instanța a aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale, că motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărârii, că instanța nu a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Chiriac Alexandru Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2013, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, semnată la 11 aprilie 2014, pronunțată la 30 aprilie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

02 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență :

Președinte

Constantin Gurschi,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2013, declarat de inculpatul

Chiriac Alexandru Mihail, născut la 26 septembrie 1984, originar și locuitor al mun. Chișinău, str. Voluntarilor 12, ap. 66, cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.

În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Chiriac Alexandru Mihail, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2013, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 30 aprilie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco